

Velmi intimní návštěva u Coco Chanel

Na bílé fasádě domu z 19. století na velmi frekventované ulici Cambon s číslem popisným 31 je umístěno slavné logo, složené ze dvou černých propletených písmen C. Čas letí, hodiny odbíjejí, provoz je stále hustší a hluk se hlásí o slovo. Zpomalujeme, díváme se před sebe a s nejhlubší úctou vyslovujeme: to je dům Chanel.

Včera, dnes a zítra

V přízemí se nachází butik, v prvním patře zkušební salónek a krejčovské dílny jsou umístěny pod střechou, odkud se pohled ubírá na sloupoví Vendome a Eiffelovu věž. Od chvíle, kdy se zde Slečna v roce 1920 usadila, aby si založila svůj vlastní obchod, a s dokonalou logikou si zorganizovala své teritorium patro po patru, se uspořádání prostoru příliš nezměnilo. Poprvé v životě mohla dát volnost svým snům a uplatnit ve větší míře své nadání, které jí bylo připisováno, a změnit tak chápání ženskosti. Založení salónu bylo zásadním momentem, jelikož bez salónu by jí odborová komora, takzvaná „Chambre de la haute couture“, která na výrobce klade přísná kritéria, neudělila titul prestižní značky. Od roku 1921 zde probíhaly zkoušky kolekcí, ale běžně i módní přehlídky. Z kolekcí je cítit jak hlas a pohyb plný horečnatosti, tak i klid a ticho, je zde jasně slyšet rytmický tlukot srdce, který dodává tomuto místu život. V současné době zastává tuto subtilní roli šířitele poslání značky Chanel Karl Lagerfeld.

Za zrcadlem

Zrcadla, lustry a shrnovací dveře jsou tři dekorativní prvky, které se uplatňují v soukromém prostoru, který si Coco Chanel vyhradila nad salónek a který si okolo roku 1934 přestavila. Tři místnosti, projasněný vstup... Ceněný prostor, který kouzelnice Coco dokázala proměnit ve vzrušující. Tady, v jádru tohoto domu v domě, v dekoracích, na nichž se mohla projevat její křehkost, aniž by se musela obávat kritiky vybraných svědků, se Slečna záhadná nakonec trochu otevírá. Nesmíte opomenout legendární zrcadlové schodiště, odkud nemilosrdně sledovala přehlídky, schovaná před pohledy ostatních. Na vzhled tohoto schodiště, které používala každým dnem, si velmi potrpěla. Každé ráno se ke schodům v barvě španělské bílé muselo přivonět a požadovala, aby na ně byla rozprášena vůně N°5, parfém, který uvedla v roce, kdy byl salónek založen. F